

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ		ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ	
Έργο	Σελ. 12	Έργο	Σελ. 15
Έξοδος	6	Έξοδος	8

Την έκτακτο φύλλο γράφει 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

THE ALLEGORICAL

Г Р А Ф И К:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—'Αγορά Κύκλου 'Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Β' (ΙΕ') ΑΡΙΘ. 82 (717).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου).

τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 1920.

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΝΙΚΗΝ
ἑθνικὴν ἀπέτελεσαν αἱ
ἐκλογαὶ τῆς 1ης Νο-
εμβρίου 1920, ἥτις δοξαίως πε-
ρυφανῇ σταθμῶν ἐν τῇ πολιτικῇ
βίᾳ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἀπὸ
τοῦ ὁποῦν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
μετ' ὑπερηφανείας καὶ τίστεως θά
ἀντιβῇ πρὸς μέγα καὶ περὶ ταμ-
προν μέλλον.

—ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐ-
τῆς ἡ Ἑλλάς πύλλαις ἔσχη περι-
πέτειας πολιτικάς, ὧν ὁξύνεται ἡ-
γενητός καὶ τὰ μάλιστα κινδύνω
δῆς ἡ προσελθούσα ἐκ τοῦ μεγά-
λου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, συντι-
θέσαντος ἄλλως τε τὴν ὑψηλὴν
δύναμιν. Ἐνώπιον τῆς τρομερῆς
συρράξεως τῶν μεγίστων δυνάμε-
ων, εἰς τὰ μικρὰ καὶ ἀδύνατα
Κράτη ἐπαβέβητο ἄνω γερνόντων
καὶ ἐπιφύλλαις ὁφες μνησθέντων
ἐν μέσφω ταύτης καὶ κατασυντριβῶσιν
εἰς κόριν ὥς ὁ οἶτος μεταξὺ τῶν
μυλῶλιδων. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταν-
τῆος μέγας στρατιωτικὸς μετὰ τοῦ
ἑπιτελείου αὐτοῦ διεδὶδον ὁξέως
τὸν κίνδυνον καὶ ἀπεφάσισαν νὰ
κρατήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὥς ὅσον
τε πλείονα χρόνον ἔξω τοῦ τρο-
μεροῦ πολεμικοῦ τυφῶνος καὶ ἐν
ἐπιφυλακῇ καιροφυλακῶντες νὰ
εἰσεδύλῳ εἰς αὐτὸν διὰ δύ-
ναται νὰ προσδώσωσιν εἰς τὴν
κοιρανίᾳ διὰ ἐκυβέρτων τὴν
δοφασεστέραν κατεϋθύνουσιν. Κατὰ
τὴν σφύροντα καὶ σωτηρίας ταύ-
της προσηλόντες ἐπὶ τῆς ἐπὶ
αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλεῖα Κωνσταν-
τῆος δημοφιλῆς τότε προθυποσυ-
γῆς αὐτοῦ κ. Βενιζέλου, οὗτος ἡ-
πὸ τὴν ἐπαινον ἰδιότητά του καὶ
ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ βασιλέως διέθετε
ταῖς δυνάμεσι τοῦ Ἑλληνικοῦ κρά-
τους εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Συμ-
μάχων τῆς Συνεννόσεως. Ἐκεί-
της ἀντιθέσεως ταύτης τῶν ἀνι-
λήφρων τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ
προθυποσυργῆος προήλθε σφοδρὰ
διάδοσις καὶ ἔρις, ἥτις, ὡς εἰκό-
σιν συνέταξε τὸν Ἑλληνισμόν διον.

11 Ἡ Ἑλλάς προσεσφύετο εἰς τοὺς
 Συμμαχίους ὡς ὄμμα ὑπὸ τοῦ κ
 Βενιζέλου, ὅπου καὶ χρώας αὐτῆς
 ἀπέκοπτε καὶ παρόδιδεν εἰς τὴν
 Βουλγαρίαν, ἵνα προσεκύνη αὐ-
 τὴν εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Ὑν-
 νειοστροφῆς, χωρὶς ἂν ἀναλογίζεταί
 τὰ ὀλέθρια κατὰ τοῦ Ἑλληνι-
 σμοῦ ἐπακρίοντα τοιαύτης ὑπο-
 πτης εἰς Βουλγαρικῆς πολιτικῆς.

*) Βασιλείς πρὸ τοῦ μεγίστου
κινδύνου ἠγαγάνσθη γὰρ ἀρρέλθῃ
μέχρι τῶν συνταγματικῶν ὁρίων
καὶ ἑνασχόησιν ἅλην τῶν ἐξουσιῶν
αὐτοῦ ἵνα ἀποτρέψῃ τὴν κίνδυ-
νον, καὶ ἐν τῇ πατριωτικῇ ἐθνο-
φιλίᾳ ταύτῃ προσπαθεῖς τον παρὸν
ἐκρούσων εἰς τὰ σφέδια καὶ τὰς
προσπαθείας τῶν ἰσχυροτάτων
Συμμάχων τῆς Συνεννοήσεως, ὅτι-
νες βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ κ.
Βενιζέλου εἶρον ὑπόσπον ὑπὸ δι-

ἀφορα προσήματα τὰ παραβιά-
 σωσι τὴν οὐδετερότητα τῆς Ἐκ-
 κλάδος καὶ τὰ καταλάβωσι νήσους
 καὶ λιμένας αὐτῆς καὶ ἐν τέλει ν'
 ἀποδοῦσάωνι συμμαχικὸν σιγατὸν
 εἰς Θεσσαλονίκην παρὰ τὸς μα-
 τίας διαμαρτυρίας αὐτῆς

ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕ-
ΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἀδίασέσις ἐνστάθεια τοῦ
Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἡ δι-
πλωματικὴ του περὶ τοιαῦτα ἀπέρροπον
τὴν κηρύξιν πᾶσιμον ὑπὸ τῶν
Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν κατὰ τῆς
Ἑλλάδος καὶ περὶ αὐτῶν τὸν ἐν
Τουρκίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ Ἑλληνη-
σμὸν ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς
σφαγῆς. Οἱ Σύμμαχοι, συμπαρά-
ντοις καὶ συνεργάζομενοι τοῦ
κ. Βενιζέλου, ἤσκησαν ἀπὸ θα-
λάσσης σφοδρὰν πίεσιν διὰ
ἀποκλεισμοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἑλληνικὸς
λαὸς περιέπεσον εἰς θάνατον τρο-
φίμων σιτηρῶν, ὥστε οἱ ἀδυνά-
στεστοι ὄργανισμοὶ νὰ ὑποκύ-
ψωσιν εἰς τὴν δουλίαν καὶ τὴν
ἐνδειαν πάντων τῶν χρειωδῶν τοῦ
βίου.

Ἡ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὑπέμεινε πάντα τὰ θειὰ ταῦτα μετὰ θαυμαστῆς καρτερίας καὶ δεινότητος ἀφωσώσεως πρὸς τὸν Βασίλῃα Κωνσταντίνον, οὗτος ἐγγνώριζε καὶ ἐκτετατὴν δεδοκιμασμένην πατρικὴν στοργὴν πρὸς τὸ ἔθνος ὅλον καὶ τὴν εὐγενὴ αὐτοεισόφον αὐτοῦ εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

(*) Βασιλεῖς καὶ ὁ λαὸς ὄφρα-
σθησαν, ἐγκυκλοπῶσαν, διεβήθη-
σαν καὶ ἐσυκοφαντήθησαν ἐπὶ ὅ-
λης καὶ ἀπεμπολήσει τῶν ἱερο-
τάτων καὶ ἡγιασμάτων τῆς πατριδος
εἰς τοὺς ἐχθρούς, ἐνῷ ὁ κ. Βενι-
ζέλος ἐκηρύσσειτο στασιώτης κατὰ
τῶν καθ' ὅσοντα καὶ τῆς προσηλίας καὶ
συμπράξει ἐξωτερικῶν ἐνὸς πλη-
θυμῶντος διηγεῖται καὶ ἐδίχαζε τὴν
Ἑλλάδα καὶ οὐνεκροῦσε καθέστη-
σιν ἐπαναστατικῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ,
καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο δυνατὸν καὶ
τότε νὰ παρασυνθῇ τὸ ἔθνος εἰς
τὴν παρακέντησιν αὐτῶν ἐκείνου καὶ
ἀκαίρως κίνηται, ὁ Σύμμαχος καὶ

τοῦτον ἑξαετίους ἢ Ῥαλλία, μετῆλ-
θον ἐοχάνην κατὰ τῆς Ἑλλάδος
βίαν, ἔπβαλον πολλὰς καὶ βαρυ-
τάτας ταπεινώσεις εἰς αὐτήν καὶ
αὐτὴν Βασιλεύα, δειώσαντες τὰ ἀπο-
πλοῦσαι τὸν στρατὸν αὐτῆς, ὥς
σφραγίσαν μοσθοφόρων, τοῦτοι θυμοῦ
ἔδειξαν οὐ ἐγνώριζε τὴν δέξαν θ-
λήν καὶ τὴν τιμὴν τὸν παλιν ἐ-
σκεῖνον, μετ' ὧν ἐπολέμησε καὶ
ἐνίκησεν ἀλλεπαλλήλως δύο προ-
αγωνίους ἐχθρούς τῆς Ἑλληνικῆς
φύλης, καὶ ἡ δικαία καὶ ἐννομος
αὐτῇ ἄμυνα τοῦ ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ ὑπάρχει τῆς τιμῆς ἐαυτοῦ καὶ
τοῦ ἔθνους ἡγάρων εἰς τὴν βε-
βαίαν ὅλῃ τὸν ἐνόπλιον δυνάμεον
τῶν συμμάχων ἔξωσιν τοῦ Βασι-
λέως Κωνσταντίνου, ἐν μέσῳ θεο-
μιτάτων καὶ ζωηροτάτων ἐκδηλώ-
σεων ἀγάτης μέγχι λατρείας τοῦ
Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς Ἀθῖν.

«Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῇ βασιλεῖ ᾄδῃ,
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῇ υἱῷ τοῦ Βασιλέως». (Ψαλμ. 71)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ΄
ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Μετὰ προφητικῆς προσαρτικότητος καὶ βαθυτάτης πίστεως ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὅλου ὃ ἐν ὑπεροχῇ μάρτυρος καὶ ἡρώς Βασιλεὺς διεμήνυσε καὶ αὐτὰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τοιαύδε·

«Αἶ, λοιπόν, ὁ Θεὸς μὲ τὴν βοήθειάν τοῦ ὁποίου ἐκερδή-
σαμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς ἡμισελήνου, ὁ καλὸς Θεὸς τῆς Ἑλ-
λάδος ποῦ μᾶς ὠθήσεν εἰς τὴν ῥῆξιν καὶ τὴν νίκην κατὰ τῶν
Βουλγάρων, ὁ Θεὸς, τέλος, Ἐκείνος ποῦ ἔκαμεν ὥστε νὰ μὴ ἐξέλ-
θωμεν τῆς σὺνδεσμεύσεως τῇ 1915 διότι θὰ συνεντρίβομεθα ἀπὸ τοὺς
πανισχύρους τότε Γερμανοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν κα-
τέκτησαν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν Σερβίαν, αὐτοὺς ὁ Θεὸς θὰ σώ-
σῃ καὶ σήμερον τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ χάος εἰς τὸ ὅποιον τὴν ἔχει
οἰσέει ἡ ἐσωτερικὴ διαίρεσις.

«Πῆτε εἰς τοὺς Ἑλλήνας μου, ἐξηκολούθησεν ὁ Βασιλεὺς, εἰς τὸν ἀγαπημένον μου Ἀθηναῖκόν λαόν καὶ τὸν λαὸν ὅλης τῆς Ἑλλάδος», διὰ τοῦ βασιλεὺς τὸν μένει ἀσάλευτος εἰς τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἐλπίδα, διὰ ὅπως κατὰ τὸν πόλεμον, ὁμοίως καὶ τώρα δὲν ἀπέρχει ἡ ἡμέρα τοῦ ἡ Ἑλλὰς ἀδελφοποιημένη, ὁμονοοῦσα καὶ εἰρη- νεύουσα διὰ ἐπουλάσας τὰς πληγὰς τῆς.

«Όλα θα πάνε καλά. Να είναι βέβαιος δι' αυτό ο αγαπητός μου λαός. Θα φανώμεν έπαρκεις εις τὰς εὐθύνας τοῦ ἐπιβλή-
λουσι τὰ νέα ὄρια τοῦ Κράτους μας. Θα ἐπιλύσωμεν ἡρέμα ὅλα
τὰ νέα κοινωνικά καὶ πολιτικά προβλήματα τοῦ ἐδημιουργήσεν ἡ
νέα φάσις τῆς ἀνθρωπότητος. Θα ὁργανωθώμεν, κατ' γνωρίζομεν
νὰ κρατήσωμεν τὰ κτηθέντα, διότι οἱ ἐχθροὶ μας μάς γνωρίζουσι
καὶ τοὺς γνωρίζομεν.

«Ἡ Ἑλλάς ἐπέβλεπεν ὁ Κωνσταντῖνος, διὰ ἀποσορήσῃ ἀπολύτως τοὺς πολλὰλοὺς κινδύνους καὶ διὰ παρασκευασθῇ διὰ τὴν ὕψην τὴν κατακλιθεὶς τοῦ ἔθνικου αὐτῆς οὐλοδομημένης καὶ εὐδαιμονίῃς, εὐνομιουμένη καὶ καθισταμένη ἀξία τῆς περιλήψεως τῆς ἐστουσίας τῆς, ἀντάξιον μέλος τῆς μεγάλῃς ἀνθρωπότητος καὶ πονηρίας παράγοντος πολιτισμοῦ καὶ εἰρήνης εἰς τὴν Ἑγγύς «ανατολήν».

ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙ-
ΖΕΛΟΥ

Ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν ἡλεθρό-
νων καὶ τῶν λογχῶν τῶν Συμ-
μαχικῶν δυνάμεων εἶδεν ὁ Ἕλλη-
λας μετὰ ὀξυτάτης ὀδύνης ψυχι-
κῆς ἀπερχόμενον τὸν λαοφιλέστατον
βασιλέα τὸν καὶ ἐγκανιστάμενον
κυδερνήτην ὑπὸ ξένου Ἀρμιστοῦ
τὸν κ. Βενιζέλον.

Ἀπὸ τῆς σιγμῆς ἐκείνης ἐγ-
καταστάθην ἐν Ἑλλάδι τυραννί-
οιαν οὐρανίως ὑπέμειναν ἔθνη κα-
λοὶ διυχισμένοι ἐν τῷ πολιτικῷ
καὶ ἐθνικῷ βίῳ αὐτῶν. Οἱ τρι-
κοντα τῆσανοι τῆς δεκατέτης
ἐν Ἀθῆναις ὥχητο ποδὶ τῆς ἐγ-
καταστάσεως ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλ-
λάδι βενιζελικῆς τυραννίδος τὴν ὁ-
ποίαν δυσκόλως θὰ δυνηθῇ νῦν
περιγραψῇ πιστῶς ὁ ιστορικός τοῦ
μέλλοντος καὶ δὲν θὰ δυνηθῇ νῦν
εἰεῖν ἱκανῶς ζοφερά χροῖματα, ἐν-
ταύτῃ σκιαγραφίᾳ αὐτῇ. Ὅλος
δυνάστεως κλήρος ἀπὸ τοῦ Μητρο-
πολίτου Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ ἐσχά-
του ἐπισκόπου, κατὰ παραβολὰς
παντὸς κανόνος ἐκκλησιαστικοῦ.

δικάσθησαν ὑπὸ ἀντικατοικῶν ἐκ
κληροδοτικῶν δικαστηρίων καὶ κατε-
δικάσθησαν εἰς φυλάκιον, εἰς κα-
ταίρειον, εἰς ἀργίαν, ἐξορίαν καὶ
παντοίας ἄλλας ποινάς, πολλάκι
δὲ καὶ ἐργασίσθησαν καὶ ἐνεπέ-
στησαν οὐ σθένει κληροῖ, διότι
ἔσχον τὸ οὐδένα μὴ καταγγέλλου-
καὶ στήλην ἐνσωσε τὸν παράνομον
καὶ ὥμην κατὰ τοῦ κλήρου δια-
μόν. Τὸ Πανεπιστήμιον, τὰ Νο-
σοκομεῖα, τὴν Ἐκπαιδευτήριαν ἀφ-
ρέθησαν τοὺς μᾶλλον περαιομέ-
νους ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμονας· κα-
λοῦντος καταδιωχθέντας ἐπὶ ἀνι-
σθεσι πολιτικῶν φρονημάτων προ-
τὴν βαντζελικῇ τυραννίδι, τὸ δι-
καστικὸν δὲ σώμα ὅλον δένῃ ὑπὸ
νῆπιόν τε προστατέον κατὰ τοῦ δι-
ωγμοῦ ἢ καθιερωμένη θεμελιώδη
τὸ Σύντάγματος διατάξεις περὶ ἐ-
σοδισότητος πάντων τῶν δικαστι-
κῶν λειτουργῶν ἀπὸ τοῦ Ἀρείου.
Πάγον μέρους τοῦ τελευταίου ἐπ-
σημοδικείου.

Ἡ ταπεινότητα σπείλει τὸν ὀφθαλμὸν ἀπὸ τοῦ ἐνδοξασμοῦ πολέμου. Ἐλλήνικαὺ στρατοὺ, ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἐπιτελείου μικροῦ στρατοῦ—ὡς ἔχαρακτηρίσθῃ τοῦτο ὑπὸ διακεκριμένην ξένων στρατιωτικῶν—μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπαζωματικοῦ κατεδωχῆσθαι φελοκισθέντες, ἐκποπθέντες, καθαιρεθέντες· καὶ παντοῖα ὑποστάσεις περὶ τοῦς τρισχιλοῦς αξιωματικούς· πάντων τῶν βαθμῶν. Πανολερδία ἐκρηγῶν κατὰ πάντων τὸν ὁλοκληρωτοῦ πρὸς τὴν τυραννίδα διίσταμένων δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπὸ τῶν τιμηταρχῶν μέχρι τῶν γραφείων· καὶ τὴν κλητὴν ἢ γραφομένην περὶ τὰς ὅκτω ὕλας χιλιάδας.

Φρουραρχεία, χωροφυλακή, αστυνομία ἀπειτέλεσθησαν ἐκ πειθνηνίων ὁργάνων καὶ παρασίτων τῆς

τυραννίδος, ἣ ἐγκατασταθεῖσα δὲ
 λογοκρασία καὶ κατασκοπεῖα καθ'
 ὅλην τὴν καὶ Ἑλλάδα μάλιστα δὲ
 ἐν Ἀθήναις ὑπερέβαλε κατὰ πο-
 λὺν τοὺς περιουήμονας χαφιέδες τοῦ
 Γυδίου καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ
 τὸν ἀφένθηρος οἱ Ἕλληγες πολι-
 ται ἀνευ διακρίσεως γένους καὶ ἡ-
 λικίας. Αἱ εἰκόνες τοῦ βασιλέως
 Κωνσταντίνου ἀπετέλειον σάμα
 βαρέος ἐγκλήματος, ὅπου ἂν ἐ-
 πήρχον ἀνυτημέται εἰς οἰκίας,
 γραφεῖα καὶ κατασκήματα οἰαδὴ-
 παρὲς ἢ καὶ κεκρυμμένα εἰς ἐο-
 μάτια καὶ σπητάρια. Δοματὰ ὁ-
 πωσὸς ὅπως σχετίζονενα πρὸς τὸν
 βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ τὰ ἐν-
 δοῖα ἔργα τοῦ ἥσαν αὐτηρῶς ἀ-
 πληροεμένα, καὶ πολλὰς ἐγέ-
 νοντο ἐπιδρομαὶ περικτόλων εἰς οἰ-
 κίας ὅπου ἠκούετο ἐπὶ κλειδοκυμ-
 βάλου ἀνακρουόμενον ἥσμα τοι-
 οῦτο, καὶ τὸ μὲν κλειδοκύμβαλον
 ἐθρυμματίζετο διὰ τῶν ὑποκο-
 πάνων τῶν ὅλων τῶν γενναίων
 ἐπιδρομέων ἢ δὲ οἰκοδόποινα ἢ
 δεοποιὺς ἀπῆγγε εἰς τὴν ἀσυ-
 νομίαν καὶ ἐροῦντο εἰς τὰ ἀ-
 στυνομικὰ κρατητήρια.

"Ὅπως ἄλλοτε ἐν Κων)πόλει τὸ
 ὄνομα Μουράτ πρόφερόμενον
 καὶ μεταξὺ τῶν χαλίδων μόνον, ἔ-
 φερε τὸν ἀρρανα τοῖμηντιαν εἰς τὴν
 ἄβυσσον τοῦ Βαθυρρεύματος, ἐν
 Ἀθήναις τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος
 ἡ καὶ Κῶστος ἡ Κόστος, ἀμέσως
 προῦκάλει τὴν σὺλτηπιν καὶ
 φυλάττον ἄνευ διακρίσεως γένους,
 φύλου καὶ ἡλικίας.

Ἡ κατασκοπία παρρηκολύθηκε
παραχρῆσιν πάντας τὸν πόλιντας· Ἐλ-
ληνας καὶ ξένους ἐν τῇ κοινο-
τικῇ καὶ τῇ κατ' οἶκον βίῳ, ἐ-
πενέβαινε δὲ καὶ εἰς τὰς συναλ-
λαγὰς καὶ τοὺς ἐμπόριον καὶ τὴν
ἐξάσκησιν αὐτῶν τῶν ἐπαγγελμα-
τιῶν, ὥστε νὰ παρέχοντα μὲν πᾶ-
σα εὐκολία καὶ βοήθεια καὶ ἀνι-
σχυοῖς εἰς τοὺς πιστοὺς ἢ προο-
ρετικοὺς ὁπαδοὺς τῆς κυρια-
νίδος, πᾶν δὲ πρόσκομμα νὰ πω-
βάλλουν εἰς τὰ ἔργα τῶν ὁπω-
δήποτε ἀντιπροσφονούντων καὶ τοὺς
ἐννοῦς ὅλων βαρύνοντας ἐπεκτατοῦ
ἐπαλτίας ὃς βενεζελικὴ τρανιανή

συμπληγούσα καὶ αὐτὴν τὴν παι-
δικὴν ἡλικίαν ἐν τοῖς σχολείοις,
ἔπουν καὶ ἀπὸ τῶν διδασκalicῶν βί-
βλων ἀφηρεῖται πᾶσα εἰκόνη ἐν-
πᾶσα ἔκφρασις καὶ πόρρωθεν ἐ-
πομμηνήσκειτο τὸν βασιλεῦσα Κων-
στατίνου ἥ τὸ ἔνδοξα ἔργα του ὡς
καὶ πάντα τὰ μέλη τῆς ἐκδοχιδέ-
σης ἑλληνικῆς δυναστείας, καὶ ἡ
κατασκοπεύει αὐτὴν ἐξέικοτο καὶ πέρ-
ων τῶν ὁρίων τῆς ἐλευθέρως Ἑλ-
λάδος καὶ μέχρη. Κῆπρου, ἔπουν δὲ
ὑπουργὸς τῆς Παιδείας διεμήνησεν
δεὶ θὰ ἤρετο ἡ ἀναγνώρισις τοῦ
Π. Γερμανίου ἂν μὴ ἀφηρεῖτο ἀπ’
αὐτοῦ ἡ εἰκόνη τοῦ Βασιλέως Κων-
στατίνου.

—ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ὑπὸ τὸ κράτος οὕτω βασιλεὺς,
ὦμης καὶ ἀδυσωπήτου τυραννίδος

εταλαιπωρείτο και εστέναζε το "Ελληνικόν Έθνος δλον, ενω 250, 000" ελληνικού στρατού διεσπαρμένον και αναμεικτον μετά Σερβογαλλών, Μαροκινών, Αλγερινών, Γκούρκας και παντοίων άλλων εγχωρίων φυλών, δίκην εξωνημένων μισθοφόρων. Εμάχοντα και επροκινδύνευον ήρωϊκώς, αλλά και άφανως και άδόξως, καίτοι απειλούν οι "Ελληνες" από το ήμισον του δλου συμμαχικού στρατού εις το Μακεδονικόν μέτωπον και έδιδον αυτοι κυρίως την νίκη, και τας άφηνες αυτής έδρεπον άλλου.

Των δεινών τούτων ένστα πάντων, διε επήλθον αι έθνικαι επιτυχίαι εν διπλωματικῃς προορατικότητος και δευτερευόντως έδ έννοιας και συγκαταβάσεως της Θεάς Προνοίας, τὰ χείλη και ή ψυχὴ του Έθνους ήσαν τόσον βαθέως δηλητηριασμένα, ώστε να μη αίσθανθη ή "Ελληνισμός" ευφροσύνην και χαράν έθνικήν, όταν ησώθη διὰ τας νίκας και τὰ τροπαια των δύο ενδόξων βαλκανικών πολέμων, νικητοτέρα δέ και βαρύτερα απέδωκεν ή τυραννία διότι ήτο επιβεβλημένη και ένισχύτο εξώθεν χωρίς ουδέμίαν να άρσεται νό: υον δύναμιν και ισχύϊν από του Έθνους αυτού εν τώ όποίω όπαδούς και θιασώτας είχαν μόνον τον άπειράριθμον σερβικόν των παρασίτων και λυμενών του δημόσιου ταμείου και κληρώων κακοποιών εν τη έθνικῃ κυνήγῃ.

Υπέμεινε το "Ελληνικόν Έθνος" την άποτροπήν των εναντίον άπέρ τοιαύτα όλα έτα και τὰ άνεκλάλητα από ταύτης δεινά και δέν εξηγέρη ένσπλον ήνα κατασυντηρήσῃ αυτήν, διότι έφορείτο μήπως ζήμωση τας έθνικὰς διεδικήσεις και παραβλάψῃ κατ' ελάχιστον τὰ έθνικὰ δίκαια, άνέμενε δέ μετά τωβίαιον έγκατεστάσεως και όπομονης την κατάλληλον ώραν ήνα άποσειση τον βαρύναντα και άποπνικτικόν έφιάλτην από του στήθους αυτού, και ή ώρα αυτή επήλθε διὰ των προκηρυχθεισών βουλευτικών εκλογών την 1ην Νοεμβρίου των ότολων τὰ άποτελέσματα ήγένοντο άπροσδόκητα και εκπληκτικά δι' όσους από μακρού διάγονσι μακράν του μεγάλου έθνικού όγκου ώστε να μη αίσθάνονται και σκεπνίζονται μετ' αυτού ή να συγκινώνται δι' όσα υπέμεινε ούτως δεινά υπό το βενιζελικόν καθεστώς.

Το "Ελληνικόν Έθνος" κατά τας εκλογάς ταύτας περίσσει εις έλλήμια, ίσως, διότι ενω έφρεν εν τη ψυχῇ του την νικίαν και την ήδύνην από της βενιζελικής τυραννίδος, ήπειλε ν' αναλογισθῇ ου αυτήν απήλανε της έμπιστοσύνης όλης των Συμμάχων και εις την έμπιστοσύνην και την έννοιαν ταύτην απειλόντο έπιμύονως και έπαιρηθείς πόσο αι έθνικαι έπιτυχίαι, αυτές δέ ο κ. Βενιζέλος ήγορεύων προς ψηφοθηρίαν άποκαλίπτως ήπειλε δι ή ήτα αυτού και του κόμματός του να συντηρήσῃ κατεστημένης και συμφορές έθνικας, όσοι την "Ελλάδα" απειλούν αυτοί και το κόμμα του, οι δέ Σύμμαχοι έδωσαν αυτήν ως χίμαιρα κληρονομικόν του κ. Βενιζέλου και του κόμματός αυτού.

Το "Ελληνικόν Έθνος" εν πρώτοις έσχε την ήξουδύκειαν να μη παραπλανηθῇ από της βενιζελικής δημαγωγίας και απειλής συναισθανόμενον δι' άπαράγραπτα είχε δικαιώματα επί των άλυτρώτων "Ελληνικών χωρών και έδικαιοσύνη να ήτοχουν αυτῶν της ελευθερίας αυτών, άφού άλλαι χώραι άνευ ίστορίας και άνευ αξιώσεων έθνικών ήγένοντο ελευθερα και αυτοόνομοι. Συναρμόναιο δι' τας σκέψεις και τούς ύπολογισμούς των διπλωματών διεπιστάν ούχι αι προσωπικαι συμπάθειαι και σχέσεις αλλά τὰ πολιτικά και έθνικὰ συμφέροντα των οικείων χωρών και λαών, και ή επέκτασις της "Ελληνικής" επικρατείας επί μέγα μέρος της έθνικής κληρονομίας του Έθνους ήρείχεται

εις το δίκαιον αυτού και εις τας μεγάλας ήπηρεσίας του εν πολέμω και εν ειρήνῃ εις τον άγώνα των Συμμάχων, κυριώτατα δέ και υάλιστα εις τὰ μεγάλα και επάνειλημμένα σφάλματα και ατυχήματα των έχθρών αυτού.

ΑΦΟΡΙΣΤΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΝ ΤΟΥ

"Έθνος, άλλως τε, υπερέφρανον και φιλούμενον όσον ήγένετο πάντοτε το "Ελληνικόν, εν τοίς βαρύντατες έφρεν την βίαιαν εξώσιν του λαοφιλοσταίου βασιλέως του και της "Ελληνικής" δυναστείας όλης προσφιλοῦς μεν πάντοτε μάλιστα δέ από των δύο ενδόξων βαλκανικών πολέμων. Ο γνάργος της δυναστείας Γεώργιος Α' έπασε θύμα δολοφονίας, καλυπτομένης άκόμη υπό μυστηρίου, ο υίός δέ και διάδοχος του Κωνσταντίνος ως διάδοχος και ελπίς ως βασιλεύς και έχοντα έπηρεας έπεδείξατο ύπέρτοχα στρατηγικά προτερήματα και ήρωα δινηκείς και άλλεπαλλήλους νίκας κατά Τούρκων και Βουλγάρων, αναπαράστους λαμπρούς τον Βουλγαροκτόνον Βασίλειον Β' επί των αυτών έκείνων ιστορικῶν πεδίων, όπου εκείνος είχε κατατροπώσει και συντρίψει τούς αυτούς έχθρούς της φυλής ήμῶν.

Κατά τούς αυτούς πολέμους ή βασιλική οικογένεια όλη άφιέρωσαν εαυτήν εις την υπηρεσίαν της πατρίδος, κατὰ μεν άρενα μέλη ούτως προκινδύνεον εν ταις μάχαις, ή βασιλομήτωρ δέ Όλγα και ή βασίλισσα Σοφία και αι πριγκίπισσαι ός νοσοκόμοι ήμύρας και νυκτός ήγρύπνον εν θέρει και εν χειμῶνι παρὰ το προσκεφάλαιον των γενναίων τραυματιών και μετά στοργῆς μητρικής και άδελφικής έδεράσανον αυτούς και μετά τον πόλεμον υιοθέτησαν τὰ όρφανὰ των ήρώων και περιέθαλπον αυτὰ μετά τρυφερότητος και άγάπης μητρικής, κατὰ τας στερήσεις δέ και ταλαιπωρίας του συμμαχικού κατά της "Ελλάδος" άποκλεισμού ή Βασιλική οικογένεια όλη, προσεταρχούσης της Βασιλείας Σοφίας, ήκαίθε μέχρι των κατοικήτων και άπορωτών λαϊκών τάξεων παρέχονσα πᾶσαν βοήθειαν και άνακούφιαν και εξίστην δαπανώσα άφειδώς και γενναίως. Η εύγνωμοσύνη και ή λατρεία του "Ελληνικού λαού" έδηλώθη ζωηροτάτη κατὰ την έπικινδύνον του Βασιλέως Κωνσταντίνου άσθένειας κατ' ήν ούδέποτε λαός τόσον αθρόομῶς και όλοψύχως περιέβαλε δι' όλης της στοργῆς και λατρείας τον μονάρχην αύτου.

Τοιαύτην δύναστέαν συνδεδεμένην μετά του "Ελληνικού λαού" όλον ού μόνον διὰ των πολιτικών και συνταγματικών δεσμών και των ιστορικών και έθνικών παραδόσεων αλλά και διὰ τρυφερότατων και θερμών των προσωπικών δεσμών άμοιβαίας συμπάθειας και άγάπης, τοιαύτην λέγομεν δύναστέαν είδεν ήμεραν τινά άποφράδα την 29 Μαΐου 1917, πολυλαχόν διὰ τοῦτο γενομένην τοιαύτην, ν' απειλούνται εκ μεσού αυτού και της φιλάτης χώρας ως ξέκοιστοι και φυγάδες, άποκομίζοντες όμους μετ' εαυτών ήμύριστον και έντονον έφραν, ει δυνατόν, την άγάπην και την άφοσίωσιν του "Ελληνικού Έθνους" όλου.

"Εκτοτε επί τρεις όλους ένι αυτούς ή έγκάθετος κυβέρνησις του κ. Βενιζέλου ήγειρε τείχος σινικόν μεταξύ του Έθνους και της Δυναστείας, και ο Βενιζελικός τύπος και ή κυβέρνησις όλη κυρίαν είχαν ένσυχόλησιν την συκοφαντίαν και την διαβολήν κατὰ του Β. Κωνσταντίνου και της "Ελληνικής" δυναστείας. Του τό, όμως, άντι να μειώσῃ ήτσαν και ήπείνε την στοργήν και την άφοσίωσιν του "Ελληνικού λαού" προς τον ένδοξον βασιλέα, ήμωα και μάρτυρα Κωνσταντίνου μετ' όλου του αίματός αυτού. Αι

κατὰ του Βασιλέως δέ συκοφαντίαι και διαβολαι έξετείνοντο και επί το Έθνος όλον το όποιον κατηγορείτο υπό του Βενιζελικού τύπου επί εξωνήσεως και δέκασι υπό του βαρύνον Σέγκ και των πρακτόρων αυτού.

ΕΘΕΛΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ — ΝΟΜΙΜΟΦΩΝ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗ

"Υπό τοιούτων συναισθημάτων κατείχετο ο "Ελληνικός λαός όλος μηδέποτε ήσυχονήσας τὰ άπαράγραπτα επί της προσωπικής και της έθνικής ελευθερίας δικαίου του και τούς αιώνιους και άνεκκαλήτους ύπέρ αυτής άγώνας του, ούδ' ήτο δυνατόν να ύπομείνη άγογγύστας την βίαιαν και σκαιάν κατάλυσιν αυτής επί οιαδήποτε λόγω και οιαδήποτε προφάσει, ήκιστα δέ συκοφαντούμενος, διαβαλλόμενος και ταλαιπωρούμενος υπό κυβέρνησεως έγκαθέτου, προσελθούσης ούχι από της ψήφου και της γνώμης αυτού άλλ' επιβαλλομένης υπό της έξωτερικής βίας των άλλων δυναμένων ισχυρών. Τούτο εξήγειρεν εν τη καταδύνη ψυχῇ του όξύτερον το ψυχικόν άλγος και έπλήγανε βαρύτερον και άλγεινότερον την αιμάσσουσαν καρδίαν του παλλομένην πάντοτε τούς ευγενετέρους και ύψηλότερους παλμούς, και οι παλμοι ούτοι κατέστειλον την όξείαν κραυγήν της οδύνης, και συνεχράτουں αυτού από βίας και σφοδράς ένόλπου έξεγέρσεως και ανατροπῆς καθεστώτος ούτω τυραννικού και όμοῦ.

Εις τας έθνικὰς ανάγκας προσέφεραν άγογγύστας πᾶσιν θυσίαν και εις τὰ πολεμικά μέτωμα απέστειλε τὰ ευγενέστερα τέκνα του χωρίς διά τοῦτο ν' άναγνωρίζεται και εκτιμᾶται ή άπειρίστον φιλοπατρία του και ν' έπιτραπῇ εις αυτόν ελευθερία και άπερίοριστος ή εκδήλωσις πάντων των πολιτικών και προσωπικών συναισθημάτων, και σκέψων περί της πολιτείας και της χώρας του. Διὰ ταῦτα, ότε μετά της ειρήνης τον Σεβόμην ήρθη ο στρατιωτ. νόμος, έξεδηλώθη βίαια και σφοδρά όρμη διάμιας, και έξεγέρσεως κατὰ τας τόσον όργανώσεως έξουσίας, ώστε να θεωρήσῃ αυτή επάναγκες όπως επαναφέρῃ τον στρατιωτικόν νόμον μάτην περνωμένη νά άνακόψῃ την όρμην γεμάρου, όστις όγκοῦται μάλλον και μάλλον πρό παντός προσκόμματος και άποβαίνει ισχυρότερος και όρμητικότερος. "Εδένον εν τέλει νά άρθώσιν ήλγας έβδομάδας πρό των εκλογών όλοι οι περιορισμοι κατὰ της ελευθερίας του λόγου και της νομιμότητος εκδήλώσεως των πολιτικών φρονημάτων, άποκαλειόμενου πάντοτε του όνόματος του βασιλέως Κωνσταντίνου και παντός ύπομνηστικόν, αυτόν, και ο άντιπολιτευόμενος τύπος ήδύνθη να διεργωνέσῃ την δυσμένην όλην του λαού κατὰ της βενιζελικής τυραννίας, να έξεγείρῃ δέ εν τη λαϊκῇ ψυχῇ όλον τον πόνον και την άγανάκτησιν δι' όσα υπέμεινε ούτως δεινά, και προς καιρόν μόχον κατήννασε την όξύτητα του προσεκλογιστοῦ άγώνος ή κρίσεως κατὰ τας της ύγείας του μεσοβασιλέως βασιλοπαίδος Αλεξάνδρου, όστις είχε κερδήσῃ βαθμύδην την άγάπην του λαού όλον άνευ διακρίσεως κομματικής. Ο τραγικός όμους θάνατος φαίνεται ότι έξεκαθεν εις μάλλον την προς την "Ελληνικήν" δύναστέαν άφοσίωσιν του ελληνικού λαού και ο κενωθείς τάβιν ελληνικός Θρόνος ήγένετο παρά τῶ λαῷ σφοδρότερον τον πόθον και την αξίωσιν αυτού όπως επανέλθῃ ο λαοφιλοσταύς βασιλεύς Κωνσταντίνος.

— ΤΟ ΔΥΝΕΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΑ ΦΩΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ — Ο κ. Βενιζέλος εφωράθη εν τη περιπτώσει ταύτῃ αδέξιος και άμυλός πολιτικός άγωνιστής και ύποτιμῶν εκ πλάνης άσυγγνώστου την άδιάπτωτον άγάπην και άφοσίωσιν του "Ελληνικού λαού" προς τον βασιλέα Κωνσταντίνον και την δύναστέαν όλην, πολύ άκαίρως όλως δι' αυτόν ήγειρεν αυτές πρώτος ζήτημα δυναστικόν και έξήρε τον δυναστικόν ζήτημα, όσον έβλεπε την άντιπολιτευσιν διατάζουσιν εκ φόβου μη παραβλάψῃ την ύπόθεσιν της δυναστείας εν τη σφοδρῇ εκλογικῇ πάλῃ, της όποιας την έκβαίν και αυτή έθεώρει άδηλον και άμφίβολον, επί πλέον δέ αυτός ο βασιλεύς Κωνσταντίνος όρθότατα διεκήρυτεν ότι ήθελε νά μη χαρακτηρισθῇ το δυναστικόν ζήτημα ως κομματικόν, άλλ' ως ζήτημα κχωρισμένον από της παρούσης εκλογικής πάλης, θά άνέμενε δέ ήνα δια δημοψηφισματός το Έθνος άρόγιστον άποφάνθῃ περί της τύχης του ελληνικού Θρόνου. Δέν θέλω, έλεγεν ο Κωνσταντίνος όρθότατα, να ελμαι βασιλεύς ενός κόμματος άλλ' όλοκληρου του Έθνους. Ο κ. Βενιζέλος πρό των δικαίων τούτων επιφύλαξεν τον Κωνσταντίνον και των διατάγμων της άντιπολιτεύσεως έξήπτεν επί μάλλον το δυναστικόν ζήτημα και προκάλει το Έθνος εκεί όπου ήφειλεν ούτος ν' άποφύγῃ πᾶσαν πρόκλησιν και πάντα άνταγωνισμόν. Τὰ άποτελέσματα της άκαίρου ταύτης προκλήσεως ήγέρσαν ο λείθρια εις τον κ. Βενιζέλον και μετ' αυτού εις το βενιζελικόν κόμμα όλόκληρον, όσον ήγένοντο άπροσδόκητα και άέλπιστα εις πάντας τούς άγνοούντας την πραγματικήν εν "Ελλάδι" κατάστασιν και το βαθύ και σφοδρόν αίσθημα του ελληνικού λαού προς την δύναστέαν αυτού. Αι βουλευτικαι εκλογαι μετετράπησαν ούτω εις δημοψήφισμα ύπέρ του βασιλέως Κωνσταντίνου και οι ψηφοφόροι κατεψήφισαν άνηλεως την βενιζελικήν τυραννίδα και πρώτιστα και μάλιστα τον κυρίως υπεύθυνον και άρχηγόν αυτής, όστις ούδένα έφρεν ήλουν παρά τῶ λαῷ και έξεβλήθη ύπ' αυτού μετά πάντων των ύπουγών του από της ελληνικής βουλῆς, οι δέ περισσοί έντες δύο έξ αυτούς όρείλουσιν την σωτηρίαν των—άν δύναται νά λέγηται τοῦτο σωτηρία—εις ειδικὰς και έξαιρετικὰς περιπτώσεις της εκλογικής περιφερείας αυτών.

Η παλαιά "Ελλάς και ή Μακεδονία όλη έθαψαν το βενιζελικόν κόμμα και τον Βενιζέλον αυτόν μάλιστα υπό ύψηλόν σωρόν μελαινών ψήφων προς έκδήκισιν των άφορήτων κατατίσεων και των δεινών διωγμάτων και των ταπεινώσεων και των ήξουτελισμών ούς υπέμεινε το Έθνος και προς εκδήλωσιν μοναδικήν και παραδειγματικήν της προς την ελληνικήν δύναστέαν και τον άρχηγόν αυτής μάστιγα Κωνσταντίνον άγάπης και άφοσίωσεως αυτού.

Ο κ. Βενιζέλος πρό της εκλογικής ταύτης πανωλεθρίας ένόμειν άποδεχόμενον ήγει εν "Ελλάδι" θέσιν και έφηνεν εις Νίκαιαν της Γαλλίας—διότι εις Αγγλον, όπου διενοήθη έναρξῆν ή απέλη, θά συνέταξεν έν εκεί "Ελληνισμόν συμπαγή και ήνωμένον αντίπαλον.

— Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΧΩΡΑΙ ΧΩΡΑΙ ΤΙΜΩΡ ΤΗΣ ΕΠΕΡΒΑΣΙΩΝ — Αχαριστίαν και κομματικήν τήνρωσιν, θά είπωσιν οι φίλοι φρογόντες τῶ κ Βενιζέλῳ ήμῖν και ένοι, την τόσον άδυσμενῇ και έλθροικῇ κατ' αυτού ήφφορίαν του ελληνικού Έθνους μετά τας μεγάλας έθνικὰς έπιτυχίας ως έσχεν ούτος παρά τῶ Ενωμένῳ Αρείῳ Πάγῳ ύπέρ

των έθνικών διεκδικήσεων ήμῶν. "Ας μη ήσυχονοῦν όμους ότι ο πολὺς Κλεμανσώ, ο εκκληθεὶς δικαίως πύκτης της νίκης, έτάφη και αυτός υπό σφοδρῶν μύθων ψήφων ούχι πλέον υπό του γαλλικού αυτού λαού άμέσως αλλά υπό των λογάδων άντιπροσώπων αυτου εν έθλοσυνλεύσει εκλογικῇ. Ο δέ περίδοξος πρόεδρος Ούτλων των "Ηνωμένων Πολιτειῶν, ούτινος το όνομα προς καιρόν επλήρωσε την οικουμένην, δέν έτόλμησεν ούδέ ύποψηφίσητα να ύποβάλῃ κατὰ τας εκλογάς της 20/2 Νοεμβρίου, τον δημοκρατικόν δέ κόμμα, εις νά άνήκεν, υπέμεινε πανωλεθρίας έφάμιλλον προς την του Βενιζελικού εν "Ελλάδι. Καί εν Αγγλίᾳ άπέτυεν ο κ. "Ασκουιθ άρχηγός των φιλελευθέρων και ως ύποψήφιος βουλευτής τῶ 1918, ο δέ πολὺς Λόυδ Τζόυτς κινδυνεύει καί αυτός να ταφῇ, ως ο φίλος του κ. Βενιζέλος, υπό τῶν μαύρων ψήφων εις προσεχείς εκλογάς, διατηρεῖται δέ υπό του κόμματος των συντηρητικῶν εις τούς όποιους προσέφεραν άντάλλαγμα βλαβερῶν τῶν Κύπρον, και είναι βέβαιον ότι και ή Γαλλία και αι "Ηνωμ. Πολιτεῖαι και ή Μ. Βρετανία ούδεν ούδ' ελάχιστον υπέμειναν έξ όσων έδεινον πάθησιν και έταλαιπωρήθη το έλλην. Έθνος υπό του κ. Βενιζέλου και των φίλων και όπαδῶν του, τούναντίον μάλιστα παρέχον έκείνοι εκδουλεύσεις εις τας οικείας χώρας άσυγκρίτως υπερτέρας ή ο κ. Βενιζέλος εις την "Ελλάδα.

Τὰ έκλογικὰ άποτελέσματα εν "Ελλάδι κατέδειξαν περιφανῶς την μεγάλην πολιτικήν ώριμότητα του ελληνικού Έθνους και τον ύψηλόν βαθμόν της έθνικής αξιοπρεπείας αυτού, ως Έθνους έμφορομένου υπό της έμπενείσεως μεγάλων, ύψηλῶν και κατ' έξοχον ευγενῶν παραδόσεων έθνικών.

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ 1ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΙΜΗΣ

Η ψηφοφορία της 1/14 Νοεμβρίου άποτελεῖ την έντονατάτην και χαρακτηριστικωτάτην διαμαρτυρίαν κατὰ έξωτερικῶν επεμβάσεων εις τας εσωτερικὰς υποθέσεις του "Ελληνικού Κράτους και του Έθνους, είναι δέ λαμπρόν και άυστηρόν μάρτυρα διὰ τούς πολιτικούς άνδρας αυτής ότι δέν δύναται νά σώσῃ αυτούς από της λαϊκής άποδοκιμασίας και καταδίκης ή φίλια και ύποστηρίξεις των ισχυροτάτων δυνάμεων εναντίον της ψήφου και της γνήμης του Έθνους. Ο κ. Βενιζέλος ήτο άξιος καλλιτέρας τύχης εν τῶ "Ελληνικῷ Έθνε" και δέν θά βραδίηθῃ ο "Ελληνικός λαός" άποκαταστήσῃ αυτόν εις τὰ κεκτημένα δικαιώματά του χωρίς εις τας άλλας αυτού προς το Έθνος ήπηρεσίας, ήμερον όμως έδει να άποδοκιμασθῇ παραδειγματικῶς ήνα συνεισθῇ και μεταμελόμενος θά τῶν όλης της συγνώμης καί τῆς δικαίας τιμῆς παρά του "Ελληνισμού" όλου.

Η ΕΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

Η ψηφοφορία της 1/14 Νοεμβρίου άποφασισται να καταλάβῃ περιφάνῃ θέσιν εν τη πολιτικῇ και έθνικῇ ιστορίᾳ του "Ελληνικού Έθνους, και ή έπίδρασις αυτής θά είναι διασχῆς επί τῶς τύχας αυτού όσον και ή της "Ελληνικής" δυναστείας, ήτις έδρασιόται και θεμελιόται ούτω επί της άγάπης του λαού αυτής και επί της άγάπης ταύτης οί βασιλεῖς πάντες εν τῶ μέλει των όρείλουσιν νά στήριξωσιν τον θρόνον αυτών. Το "Ελληνικόν Έθνος" διὰ της προκειμένης ψηφοφορίας του άποφαινεταί άνεκκλήτως ότι ποθεῖ και θέλει νά βασιλεύῃται υπό της δυναστείας εκείνης, ήτις άφομοιούθῃ

και οίσοι συνεχωνεύθῃ προς το Έθνος όλον και συναισθάνεται ότι αι τύχαι ούτως σεσθόνται άρόηκτως και άδιαιλύτως προς τας τύχας του Έθνους. Ο ελληνικός Θρόνος έφεξης θά είναι έδραίος και άσάλευτος, θεμελιούμενος εν τη καρδίᾳ του Έθνους και θά άποτελῇ τον θερμότερον και άπαραβίαστον θεσμόν της ελληνικής πολιτείας, ούδθ θά δύναται έφεξης ή δημαγωγία και οιαδήποτε τυχοδιωκτική πολιτική νά προσβάλῃ και άπειλήσῃ αυτόν, διότι θά συντριβῇ εις θρύμματα υπό την πυγμῇ του ήνωμένου Έθνους.

Η Μεγάλη "Ελλάς είχε, άλλθως, ανάγκην μεγάλου βασιλέως και κατ' εύτυχῇ συγκυρίαν επανέρχεται εις τον "Ελλην. Θρόνον ο βασιλεύς Κωνσταντίνος συνενών εν εαυτῷ όλα τὰ προσόντα και τὰ προτερήματα βασιλέως οίον ποθεῖ και θέλει το ελληνικόν Έθνος και άπαιτοῦσιν αι κρίσεις έθνικαι περιστάσεις πᾶρὰ τας παρούσας έθνικὰς έντυχίας.

— ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

Η ψηφοφορία της 1/14 Νοεμβρίου κατὰ τρόπον άεσθητάστον έφερώσε το μέγα χάσμα όπερ έχώριζε το Έθνος τόσον επικινδύνως και άπεκατέστησε είτε ποτε ισχυρόν και άσφαρκτον την ένότητά του Έθνους όλου. Πρὸ της ψηφοφορίας ταύτης ήτο δυσχερότατον προβλημα ή ένότης αυτή και έφαινετο ότι θά παρετεινέτο ή διάστασις και ή διχόνοια εν τῶ Έθνε υπό της πείσμονος άρνήσεως του κ. Βενιζέλου κατὰ πάσης συμβασιακής και διαλλακτικής διευθετήσεως του δυναστικού ζητήματος, προσλαβόντος μάλιστα κινδυνώδεστέην τροπήν μετά των τραγικών θάνατον του Αλεξάνδρου, ότε ο κ. Βενιζέλος έπέμεινε καλῶς εις τον ελληνικόν Θρόνον τον βασιλοπαίδα Παῦ-

λον παραγκωνίζων οὔτω μετά του βασιλέως Κωνσταντίνου και τον νόμιμον διάδοχον αυτού Γεώργιον. Εύτυχως το βενιζελικόν τοῦτο πείσμα συνέτριψε και έξεσηδένισεν ή καταληκτική ψηφοφορία της 1ης Νοεμβρίου, ήτις παρουσίασε το Έθνος όλον ήνωμένον περί τον "Ελληνικόν Θρόνον, και του όποίου μᾶ ψήφῳ και γνήμι επαναφέρει τον ένδοξον βασιλέα Κωνσταντίνον άποκαθιστᾶ την νόμιμον τάξιν και διαδοχήν εν τη "Ελληνικῇ" δυναστείᾳ.

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ 1/14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΟ "ΕΛΛΗΝ. ΕΘΝΟΣ" ΔΟΝ ΕΝ Τῶ ΕΝΩΣΕΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΑΙΟΝ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ, ΠΟΡΕΥΟΝ ΔΕ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΚΡΙΤΕΙΟΝ, ΚΑΘ' ΩΣ Η "ΕΛΛΑΣ" ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΧΗΝ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΝΙΑΙΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΑΥΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΞΕΔΡΑΙΩΣΙΝ ΚΑΙ ΕΞΑΦΟΡΑΙΣΙΝ ΤΩΝ ΚΕΚΤΗΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΩΣΤΕ ΝΑ ΔΥΝΑΤΑΙ ΜΕΤΑ ΠΙΣΤΕΩΣ Ν' ΑΠΟΒΛΕΠῃ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗΝ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗΝ ΑΥΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ.

Οραίοι, ύψηλοι και πλήρεις βασιλικῆς αξιοπρεπείας και μεγαλοφροσύνης είναι οι προφητικοί έκείνοι λόγοι του βασιλέως, τούς όποιους από της ύπερορίας του διεμήνυσε προς τον ελληνικόν λαόν. Προβλέπων εν προφητικῇ όπτασίᾳ την ταπεινάν έπανάδον του εις τον ελληνικόν Θρόνον κηρύττει την γενικήν διαλλαγήν και συμπιλίωσιν υπό το ένδοξον σκηπτρόν του και προς τούς έχθρούς της "Ελλάδος" φέρει κλάδον έλαίας, άλλ' έχει την σιτισορόν χείρα του επί της λαβῆς του τετημημένου βασιλικού ξίφους του. Ενωρίζομεν και μάς γνωρίζοῦσιν οι έχθροί μας, ώστε να μη δύναται χωρίς κίνδυνον νά διαλογισθώσιν άδικα και κακόβουλα κατὰ τοῦ

Η ψηφοφορία της 1/14 Νοεμβρίου άποφασισται να καταλάβῃ περιφάνῃ θέσιν εν τη πολιτικῇ και έθνικῇ ιστορίᾳ του "Ελληνικού Έθνους, και ή έπίδρασις αυτής θά είναι διασχῆς επί τῶς τύχας αυτού όσον και ή της "Ελληνικής" δυναστείας, ήτις έδρασιόται και θεμελιόται ούτω επί της άγάπης του λαού αυτής και επί της άγάπης ταύτης οί βασιλεῖς πάντες εν τῶ μέλει των όρείλουσιν νά στήριξωσιν τον θρόνον αυτών. Το "Ελληνικόν Έθνος" διὰ της προκειμένης ψηφοφορίας του άποφαινεταί άνεκκλήτως ότι ποθεῖ και θέλει νά βασιλεύῃται υπό της δυναστείας εκείνης, ήτις άφομοιούθῃ

Η ΕΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

Η ψηφοφορία της 1/14 Νοεμβρίου άποφασισται να καταλάβῃ περιφάνῃ θέσιν εν τη πολιτικῇ και έθνικῇ ιστορίᾳ του "Ελληνικού Έθνους, και ή έπίδρασις αυτής θά είναι διασχῆς επί τῶς τύχας αυτού όσον και ή της "Ελληνικής" δυναστείας, ήτις έδρασιόται και θεμελιόται ούτω επί της άγάπης του λαού αυτής και επί της άγάπης ταύτης οί βασιλεῖς πάντες εν τῶ μέλει των όρείλουσιν νά στήριξωσιν τον θρόνον αυτών. Το "Ελληνικόν Έθνος" διὰ της προκειμένης ψηφοφορίας του άποφαινεταί άνεκκλήτως ότι ποθεῖ και θέλει νά βασιλεύῃται υπό της δυναστείας εκείνης, ήτις άφομοιούθῃ

και οίσοι συνεχωνεύθῃ προς το Έθνος όλον και συναισθάνεται ότι αι τύχαι ούτως σεσθόνται άρόηκτως και άδιαιλύτως προς τας τύχας του Έθνους. Ο ελληνικός Θρόνος έφεξης θά είναι έδραίος και άσάλευτος, θεμελιούμενος εν τη καρδίᾳ του Έθνους και θά άποτελῇ τον θερμότερον και άπαραβίαστον θεσμόν της ελληνικής πολιτείας, ούδθ θά δύναται έφεξης ή δημαγωγία και οιαδήποτε τυχοδιωκτική πολιτική νά προσβάλῃ και άπειλήσῃ αυτόν, διότι θά συντριβῇ εις θρύμματα υπό την πυγμῇ του ήνωμένου Έθνους.

Η Μεγάλη "Ελλάς είχε, άλλθως, ανάγκην μεγάλου βασιλέως και κατ' εύτυχῇ συγκυρίαν επανέρχεται εις τον "Ελλην. Θρόνον ο βασιλεύς Κωνσταντίνος συνενών εν εαυτῷ όλα τὰ προσόντα και τὰ προτερήματα βασιλέως οίον ποθεῖ και θέλει το ελληνικόν Έθνος και άπαιτοῦσιν αι κρίσεις έθνικαι περιστάσεις πᾶρὰ τας παρούσας έθνικὰς έντυχίας.

Η ψηφοφορία της 1/14 Νοεμβρίου κατὰ τρόπον άεσθητάστον έφερώσε το μέγα χάσμα όπερ έχώριζε το Έθνος τόσον επικινδύνως και άπεκατέστησε είτε ποτε ισχυρόν και άσφαρκτον την ένότητά του Έθνους όλου. Πρὸ της ψηφοφορίας ταύτης ήτο δυσχερότατον προβλημα ή ένότης αυτή και έφαινετο ότι θά παρετεινέτο ή διάστασις και ή διχόνοια εν τῶ Έθνε υπό της πείσμονος άρνήσεως του κ. Βενιζέλου κατὰ πάσης συμβασιακής και διαλλακτικής διευθετήσεως του δυναστικού ζητήματος, προσλαβόντος μάλιστα κινδυνώδεστέην τροπήν μετά των τραγικών θάνατον του Αλεξάνδρου, ότε ο κ. Βενιζέλος έπέμεινε καλῶς εις τον ελληνικόν Θρόνον τον βασιλοπαίδα Παῦ-

λον παραγκωνίζων οὔτω μετά του βασιλέως Κωνσταντίνου και τον νόμιμον διάδοχον αυτού Γεώργιον. Εύτυχως το βενιζελικόν τοῦτο πείσμα συνέτριψε και έξεσηδένισεν ή καταληκτική ψηφοφορία της 1ης Νοεμβρίου, ήτις παρουσίασε το Έθνος όλον ήνωμένον περί τον "Ελληνικόν Θρόνον, και του όποίου μᾶ ψήφῳ και γνήμι επαναφέρει τον ένδοξον βασιλέα Κωνσταντίνον άποκαθιστᾶ την νόμιμον τάξιν και διαδοχήν εν τη "Ελληνικῇ" δυναστείᾳ.

Η ψηφοφορία της 1/14 Νοεμβρίου άποφασισται να καταλάβῃ περιφάνῃ θέσιν εν τη πολιτικῇ και έθνικῇ ιστορίᾳ του "Ελληνικού Έθνους, και ή έπίδρασις αυτής θά είναι διασχῆς επί τῶς τύχας αυτού όσον και ή της "Ελληνικής" δυναστείας, ήτις έδρασιόται και θεμελιόται ούτω επί της άγάπης του λαού αυτής και επί της άγάπης ταύτης οί βασιλεῖς πάντες εν τῶ μέλει των όρείλουσιν νά στήριξωσιν τον θρόνον αυτών. Το "Ελληνικόν Έθνος" διὰ της προκειμένης ψηφοφορίας του άποφαινεταί άνεκκλήτως ότι ποθεῖ και θέλει νά βασιλεύῃται υπό της δυναστείας εκείνης, ήτις άφομοιούθῃ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ Μ. ΑΣΙΑ

Νεώτερον τηλεγράφημα τοῦ Ρέου-
τερ λέγει :

Παράγει Ἐπίκουρον κόλιν διὰ τὸς

σιν ότι οί πρωθυπουργοί Γαλλίας κα
Βρετανίας θά συνέλθωσιν ἐντός ὀλί

γου εἰς Δονδῖνον ἵνα μελετησῶσι τὸ
 ἅλιν ζήτημα τῆς ἐγγυς Ἀνατολῆς
 ἰδίᾳ τὴν κατάστασιν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ
 καὶ Καυκάσῳ ἣτις θεωρεῖται σοβα
 ρωτάτη.

Ἡ ἴπτα τοῦ Βεντζέλου πιθανῶς
θα συνεπαγῇ τὴν ἀποχώρησιν
τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκ Σιμύρνης
ὁ Μουσταφὰ Κεμάλ προελαύνει
Ἀρμένιοι ἀπώλεσαν τὸ Κῆρος καὶ ἐλά-
τῃ Ἀλεξανδροπούλ πῆσαν, ἡ συγχωνύ-

νία μεταξὺ Ἀρμενίας καὶ Γεωργίας
δὲ ἀποκοπὴ· περιτλόν, ὥς ἐστι
καταρρεύσας τοῦ Πάργελ, οἱ Μπλο
σχερικοί δὲ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐνωθ
θῶσι μετὰ τὸν Τούρκον ἐθνικοφρόν

Νοεμβρίου ἔληξεν αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπαναλαμβάνοντα: οἱ Ἀρμένιοι δὲ λοβοσιν ὅτι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσωσιν ἕως τέλους.»

Ἡ ἐπικίνδυνος αὕτη κατάστασις
ὀφείλεται εἰς τὴν ὑστερόβουλون κα-
συμπεροντολόγον πολιτείαν τῶν Συ-
μαίων Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ὥς πρ-
τὴν δράσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρα-
κατὰ τῶν Κεμαλιστῶν τοὺς ὁποί-
ους

ἡ δὲ εἶχε συντρίψει οὗτος ἀπὸ τοῦ θέρου
ἡδὴ καὶ τὰ ἐν Μ. Ἀσίᾳ θὰ εἶχον
ποκατασταθῇ πλήρως.
Σήμερον κινδυνεύει νὰ συντρι

ἡ νεοτενκτος Ἀρμενικὴ Δημοκρατία
καὶ νέος νὰ ἐκτραπῇ πόλεμος, καθ'
δ' Ἑλληνικὸς στρατὸς κέκληται νὰ δι-
δραματίσῃ χυριώτατον μέρος, ἂν
Σύμμαχοι οὗτοι θελήσωσι νὰ ἀν-
γνωρίσωσι τὰς μεγάλας τῆς Ἑλλάδος

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΜΗΣΣ

Τὰ χειροποίητα σιγαρέττα Ἀν-
 νύμου Λεμησσοῦ, ἤρχισαν νὰ χιρ-
 μεγάλην φήμην, χάριν τῆς καλ-
 ποιότητος τῶν Καπνῶν τῆς ἑταί-
 ρας ταχειρίζεται ἡ Ἀνώνυμος Λεμησ-

Πωλούνται ὑπὸ τοῦ κ. Πιτζιλλῆ
ἐν Μόρφῃ.
Ζητήσατε, Δοκιμάσατε, Κρίνατε
ΓΥΨΟΣ
Διαρκὲς παρακαταθήκη γύψου

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν μετ' ἐμὲ συναλλαττομένων ὅτι τοῦ λοιποῦ υπογράφωμαι «Ε. Ἀλωνάρογ» ἀντὶ Ε. Ἀλωνεύτης, καὶ τοῦτο πᾶσι ἀποφυγὴν ἀσφαλτοῦ τοῦ θανάτου μου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

καί	ΓΟΥΝΕΣ καὶ ΤΡΙΚΑ	διαφό
ον	ἐκλεκτῶν ποιητῶν καὶ	εἰδῶν ἐ
νι.	μάθησαν καὶ πωλοῦνται·	παρὰ
	Δνίδι Δωροθέα Ν. Σανταμ	
υ-	ἐν Βαρωσίσις.	
ο-		

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ κάτωθεν τῆς Οἰκίας Κα-
σήμετα τοῦ Κυρίου Ι. Μιχαηλίδ
ἐκδοσαν νέα χειμερινὰ καπ-
λα δ.δ. Κοράσια, Δεσποινίδας

Κυρίας, ὡς καὶ διαφορὰ Γενικά, ἡ
σης δὲ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶδη, μὲν
μὲν συγκατοβητικῆς καὶ ὠρισμένης
(4-4)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν Λευκωσίαν Ἰ-
στόχιον τῆς Μονῆς Κύκκου. * Ἀγ-
Προκόπιος· παλαιοὶ καὶ ἕκασ-
δεξιὴν βώδια ἀγελαὸς μεγάλαι
μικραὶ, ὡς καὶ ἐν Λαντῷ καινούρ-

Μετοχή Κόκκου 23 Οκτ. 19
(3-3) ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟ
ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΩΝ ΓΝΗΣΙΟΝ
Πωλείται εν τη οίκῳ τοῦ κ. Α

ΕΞΟΥ ΙΑ· ΠΙΣΤΟΝΥΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
 υοραν Ἀγ. Ίωάννου γάλα ἀγε.
 θαν νήσιναι. Τελευταίως ἐγέννησε
 4 ἀγγελᾶδες καὶ ὑπάρχει πάντοτε
 λα ἄφθονον. Δίδεται οιαδήποτε ἀμ-
 βη, ἀν ἀνακαλυφθῇ καὶ ὃ ελάχιστον.

Τριτὰ διαφόρων ἐκλεκτῶν πο-
τήτων καὶ εἰδῶν ἐφθασάν
πωλοῦνται παρὰ τῇ κ. Κ. Ν.
Χαραμυλῆ, ἐν Λευκωσίᾳ
ἡμερ. Κίρκου.

[illegible]

